

253
304
156

O d p i s

Sygn.akt Kr K 29/49

W y r o k .

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ .

Sąd Najwyższy na sesji wyjazdowej w Krakowie, w składzie:

Przewodniczący Sędzia S.N. Dr:Wł.Zaba,

Sędziowie S.N. J.Lewicki /sprawozd./,

T.Migdał,

przy udziale Prokuratora S.N. Dr.M.Güntnera

i asesora sąd.A.Bagińskiej jako protokolanta,

na rozprawie kasacyjnej dnia 6.kwietnia 1949 r. w sprawie

S t a c h o r s k i e g o Józefa - - - - -

oskarżonego z art.4 par.1 dekretu z dnia 31.VIII. 1944 r. /Dz.

U.R.P. Nr.69,poz.377/46/ - - - - -

po rozpoznaniu kasacji Prokuratora od wyroku Sądu Okręgowego

w Krakowie z dnia 22.listopada 1948 r. VII K. 922/47 - - - - -

na mocy art.529 i 532 k.p.k. zaskarżony wyrok

w części dotyczącej orzeczenia o karze u c h y -

ł a i sprawę w uchylonym zakresie temuż Sądowi

do ponownego rozpoznania p r z e k a z u j e .

U Z A S A D N I E N I E .

Kasacja prokuratora żąda uchylecia wyroku w części dotyczącej wymiaru kary zarzucając obrazę :

1/ art.360 i 379 k.p.k. przez nierozważenie okoliczności, że oskarżony był obywatelem rumuńskim, wobec czego władze niemieckie nie mogłyby do niego jako obywatela państwa - swego sojusznika w czasie wojny - stosować przymusu przy wcielaniu go do "Waffen-SS" i, w związku z tym, nieuzasadnione ustalenie, że oskarżony do "Waffen-SS" dostał się wskutek nakazu w czasie poboru do wojska niemieckiego;

2/ art.4 par.1 w związku z art.5 dekretu z 31.VIII. 1944 r. Dz.U.p.377/46 przez bezpodstawne zastosowanie do oskarżonego nadzwyczajnego złagodzenia kary.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

1. Zarzut jest zasadny.

Jak widać z wyroku Sąd ustalił, że oskarżony do 1941 r. był obywatelem rumuńskim i mieszkał w Rumunji. Jak dalej widać z tego wyroku, Sąd oparł swe przekonanie, że oskarżony do "Waffen-SS", a pośrednio w poczet załogi obozu koncentracyjnego w Oświęcimie, dostał się wskutek nakazu w czasie poboru do wojska, wyłącznie na wyjaśnieniach samego oskarżonego. Merytoryczna treść tego ustalenia Sądu nie pokrywa się jednak logicznie z treścią wyjaśnień oskarżonego. Oskarżony nie twierdził, by do "Waffen-SS" został wcielony w okolicznościach, które nie pozwalały mu na swobodę wyboru formacji wojskowej, a jedynie, że w 1941 r. został przesiedlony z Rumunji do Niemiec i o-

sadzony w obozie przesiedleńczym, skąd powołano go we wrześniu 1941 r. do "Waffen-SS" /k.194,250^a, 279/.

Sąd - jak to słusznie zarzuca kasacja - nie rozważył, że oskarżony, jako obywatel rumuński, nie podlegał w zakresie obowiązku wojskowego tym samym prawom, co obywatele Rzeszy Niemieckiej, a poza tym Sąd nie wskazał w wyroku, na jakich dowodach oparł się ustalając, że oskarżony "dostał się do Waffen-SS z nakazu" /k.298^a/, czym obraził art.360 i 379 k.p.k.

Uchybienia te wobec zastosowania do oskarżonego nadzwyczajnego złagodzenia kary mogły mieć istotny wpływ na treść orzeczenia o karze i dlatego Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji, uznając wobec tego rozpoznanie drugiego zarzutu kasacji za zbędne.

Na oryginale właściwe podpisy.

Za zgodność:

Kierownik Sekretariatu.

Sprawdzała:

Heuckm